

TUTKIMUSRAPORTTI

TAMPERE

Turtola (Messukylä)

Koekaivaus historiallisen ajan kylätontilla
14.-15.11.2018

AKDG 5631:8

MUSEOVIRASTO

ARKEOLOGISET KENTTÄPALVELUT

KOEKAIVAUSRYHMÄ

ESA MIKKOLA

Tiivistelmä

Tampereen Turtolassa sijaitsevalle Messukylän historiallisen ajan kylätontille tullaan rakentamaan konehalli. Pirkanmaan maakuntamuseo edellytti rakennettavan alueen arkeologista tutkimista koekaivauksin. Koekaivauksen tarkoituksena oli selvittää, onko rakennussuunnitelma-alueella säilyneenä historiallisesta asutuksesta kertovia rakenteita, kerroksia tai löytöjä. Viereisen tontin tutkimuksissa vuonna 2011 oli löydetty melko runsaasti historialliseen asutukseen liittyviä rakenteita, mm. hirsisalvottu kaivo. Löytöaineistossa oli myös mahdollisesti rautakauteen ajoittuvaa keramiikkaa. Nämä koekaivaustutkimukset toteutettiin avaamalla tulevalle rakennusalueelle kaivinkoneella koeojia. Nykyisin nurmella olevalla hankealueella on runsaasti täyttömaata. Täyttömaan alta havaittiin paikoin likamaata ja rakenteita, jotka tulee tutkia tarkemmin ennen rakentamisen aloittamista.

Kannen kuva: Sara Perälä puhdistaa kaivinkoneella avattua koeojaa. Kuvattu etelästä. AKDG5631:8

Sisällysluettelo

Tiivistelmä	
Sisällysluettelo	1
Arkisto- ja rekisteritiedot	2
Sijaintikartat	3
1. JOHDANTO	5
2. TUTKIMUSHISTORIA	6
3. KOHTEEN SIJAINTI JA YMPÄRISTÖ	7
4. TUTKIMUSMENETELMÄT	11
5. ARKEOLOGISET HAVAINNOT	11
6. LÖYTÖAINEISTO	15
7. YHTEENVETO	15
LÄHTEET	16
DIGIKUVALUETTELO	17
POISTETTUIJEN LÖYTÖJEN KUVATAULUT	
Kartat	

Arkisto- ja rekisteritiedot

Kohteen nimi:	TAMPERE Turtola (Messukylä)
Kohteen aiemmat nimet:	-
Muinaisjäännöksen laji, tyyppi ja tyyppin tarkenne:	Kiinteä muinaisjäännös, asuinpaikat, kylänpaikat
Ajoitus:	Historiallinen
Muinaisjäännösrekisterinumero:	1000019047
Tutkimuksen laatu:	Koekaivaus
Kenttäyönjohtaja:	Esa Mikkola, FM
Apulaistutkija:	Sara Perälä, FM
Tutkimuksen rahoittaja:	Museovirasto (virkatyö)
Kenttäyöaika:	13.-14.11.2018
Avatun alueen pinta-ala:	n. 105 m ²
Maakunta:	Pirkanmaa
Kaupunki, kylä:	Tampere
Kiinteistötunnus:	837-53-5415-18
Peruskartta, TM35-lehtijako:	M2411H4
Peruskartta, Yleislehtijako:	2123 11 Messukylä
Tutkitun alueen keskikoordinaatit:	N: 6820137 E: 331571 (ETRS-TM35FIN)
Tutkitun alueen korkeus:	Z: 99–100 m mpy (N2000)
Kohteen osoite:	Kokinmäenkatu 9, 33710 Tampere
Löydöt:	ks. kaivaus 2019
Aikaisemmat tutkimukset:	Vadim Adel, tarkastus 2011 Hannu Poutiainen ja Tapani Rostedt (Mikroliitti Oy) koekaivaus ja kaksi kaivausta 2011
Aikaisemmat löydöt:	KM 39132:1-53
Digikuvat:	AKDG 5631:1-
Kartat:	Yleiskartta 1:200, A3 Yksityiskohtakartta 1:50, A3
Liitteet:	-
Tutkimusraportti:	Museoviraston arkisto, Helsinki

TAMPERE Turtola (Messukylä)

N: 6820137 E: 331571 (ETRS-TM35FIN) Z: 99-100 (N2000)

1: 40 000

TAMPERE Turtola (Messukylä)
N: 6820137 E: 331571 (ETRS-TM35FIN) Z: 99-100 (N2000)
1: 10 000

1. JOHDANTO

Tampereen Turtolassa osoitteessa Kokinmäenkatu 9 sijaitsevan Penttilän tilan alueelle suunnitellaan konehallin rakentamista. Penttilä kuuluu Messukylän kantatiloihin ja se on viimeinen Messukylän historiallisen ajan kylätontilla säilyneistä tilakeskuksista. Uusi noin 350 m² laajuinen konehalli on tarkoitus rakentaa tilan pihapiirin koillispuoliselle nurmialueelle pihaan vievän tien varteen. Nurmialueen itäpuolelle on 2010-luvulla rakennettu katsastusasema, autokorjaamo ja autojen pesukatu. Liikerakennusten rakentamisen yhteydessä Messukylän kylätontilla tehtiin arkeologisia kaivaustutkimuksia vuonna 2011. Tällöin kaivauksissa löydettiin historialliseen aikaan ajoittuvia rakenteita ja kerroksia. Osa rakenteista saattaa olla rautakautisia. Uusi rakennuspaikka sijaitsee Messukylän historiallisen ajan kylätontin alueella ja on näin ollen muinaisjäännösalueetta.

Pirkanmaan maakuntamuseo katsoi asiasta 3.10.2018 antamassaan lausunnossa (diar. 474/2018), että alueella on tehtävä koekaivauksia ennen hankkeen toteuttamista. Koska kyseessä on pieni yksityinen hanke, koetutkimukset tehtiin Museoviraston virkatyönä. Pirkanmaan maakuntamuseo antoi 1.11.2018 Museoviraston koekaivausryhmälle koekaivausta koskevan toimeksiannon. Koekaivaukset toteutettiin 13. ja 14.11.2018. Kenttätyöjohtajana oli FM Esa Mikkola. FM Sara Perälä toimi dokumentoinnista vastaavana apulaistutkijana.

Tutkimukset tehtiin myöhäissyksyllä tyypillisten sääolojen vallitessa, joskin pahemmilta sateilta vältyttiin. Suunnitellulle rakennuspaikalle avattiin kaivinkoneella noin 55 m pitkä ja noin 1,3 metriä leveä koeoja, jota laajennettiin sivuille kolmesta kohtaa. Avatun alueen yhteenlaskettu laajuus oli noin 105 m². Koeoja avattiin pääosin S-N –suuntaisena tulevan konehallin rakennusalueen keskivaiheille. Koeojaa avattiin myös tulevan konehallin eteläpuolelle suunnitellun sisäänajokaistan rakennusalueella.

Koeojan alueella on 1-1,4 metriä paksu täyttömaakerros, jonka alla on paikoin vanhaa peltokerrosta. Peltomullan alla koeojan eteläosassa ja sen keskellä oli säilyneenä historiallisen ajan asutuksen jälkeensä jättämiä lika-maa-alueita, nokimaata, kiveyksiä sekä ojamaisia rakenteita. Kulttuurikerrokset vaikuttivat melko ohuilta, mutta niiden todellista paksuutta ei näissä olosuhteissa pystytty luotettavasti määrittämään. Löytöaineiston perusteella kerrostumat ovat pääosin 1700- ja 1800-luvuilta. Koeojan pohjoispäästä tuli lisäksi esille 1980-luvulla palaneen rakennuksen jäännökset, joita ei tutkittu tarkemmin.

Näiden koekaivausten perusteella alueella tulee toteuttaa lisää arkeologisia tutkimuksia, joilla saadaan selvitettyä alueella säilyneiden kerrosten laajuus, luonne ja tarkempi ajoitus.

Helsingissä 5.4.2019

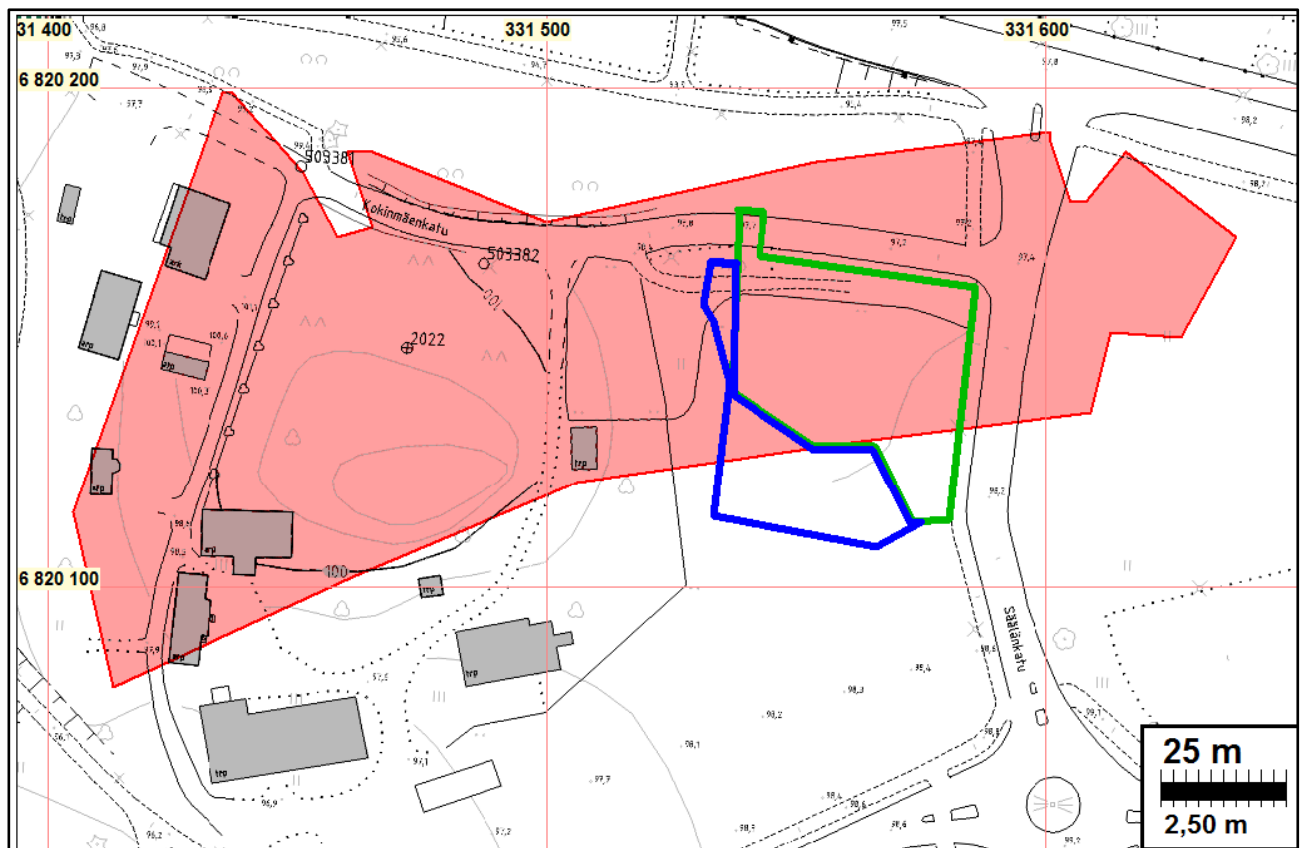

Esa Mikkola, FM

2. TUTKIMUSHISTORIA

Pirkanmaan maakuntamuseo oli asemakaavan (kaava nro 8370) muutoshankkeesta 19.10.2010 antamassaan lausunnossa (diar. 378/2010) todennut, että kaava-alueella on vanhojen karttojen perusteella sijainnut yksi Tampereen suurimmista ja vanhimmista historiallisista kylistä. Messukylän kylätontti oli paikallistettu 1600-luvun kartan perusteella. Kylätontin todettiin olevan kiinteä muinaisjäänös, minkä vuoksi alueella edellytettiin tehtäväksi arkeologinen tarkkuusinventointi kaavahankkeeseen liittyen. Tarkkuusinventointia ei kuitenkaan ilmeisesti koskaan tehty eikä kohdetta viety Museoviraston ylläpitämään valtakunnalliseen kiinteiden muinaisjäänösten rekisteriin. Heinäkuussa 2011 maakuntamuseon rakennustutkija havaitsi kylätontilla aloitetun rakennustyöt.

Tutkija Vadim Adel teki paikalle arkeologisen tarkastuskäynnin 9.8.2011. Tarkastuksen perusteella paikalla todettiin olevan kiinteä muinaisjäänös ja rakennustyöt pysäytettiin muinaismuistolain nojalla. Alueella tehtiin koekaivaus ja pelastuskaivaus 30.8.-12.9.2011. Tutkimuksen toteutti Mikroliitti Oy. Muuttuneiden ja täydentyneiden rakennussuunnitelmien vuoksi kaivaustutkimuksia jatkettiin vielä 11.-26.10.2011. Paikalta löydettiin historiallisen ajan asutukseen liittyviä rakenteita, mm. uunipohjia, kivettyjä liesiä ja hirsisalvoksinen kaivo. Tutkimuksissa löydettiin myös mahdollisesti rautakautteen tai keskiaikaan ajoittuvia rakenteita. Löytöaineisto oli pääasiassa tyyppillistä historiallisen ajan asuinpaikka-aineistoa, punasavikeramiikkaa, palanutta savea ja rautanauvoja. Löytöaineistossa oli kuitenkin myös rautakaudelle tyyppillistä lasittamatonta keramiikkaa sekä kangaspuunpainojen kappaleita (Poutiainen ja Rostedt 2011).

Kuva 1. Turtolan kylätontti (punertava) karkeasti asemoituna suhteessa vuonna 2011 tutkittuihin alueisiin (vihreä ja sininen aluerajaus). Kartta Poutiainen ja Rostedt 2011, s. 4.

3. KOHTEEN SIJAINTI JA YMPÄRISTÖ

Messukylän vanha kylätontti sijaitsee Tampereen Turtolan kaupunginosassa lidesjärven rannasta noin 0,7 km kaakkoon. Kylätontti on sijainnut Vihiojan ja Mutaajan välissä kohoavan harjanteen pohjoisosassa Aakkulanharjun ja Vilusenharjun etelä- ja länsipuolella. Kaupungistumisen vuoksi alueen alkuperäistä topografiaa on nykyisen vaikea hahmottaa, mutta kylätontin pohjoispuolella maasto laskee huomattavasti entiselle kosteikonniitylle, jossa on nykyisen Messukylän golfkenttä. Messukylän vanha keskiaikainen harmaakivikirkko ja Messukylän vuonna 1879 valmistunut tiilikirkko ovat golfkentän pohjoispuolisella harjulla.

Kuva 2. Ote Olof Mörtin maakirjakartasta vuodelta 1693. Messukylän talot ovat jakautuneet kahdelle erilliselle tonttimaalle. Nyt tutkittavana olleelle tontille on merkitty 15 taloa. Geometrisk Affrijtningh Öfwer Messukylä By I Björneborgz lähn, Öfwersattagunda Häradh, och Messuby Kyrckia Sochn belägen. [Messukylä] MHA A 1a 7 (1634-1698)

Messukylä mainitaan arkistolähteissä ensimmäisen kerran vuonna 1439. Vanhimman maakirjan (1540) mukaan Messukylään on kuulunut 26 taloa (Adel 2011, s. 3, viittaus Suvanto 2001: Vanhan Satakunnan henkilötiedosto 1303-1571. - <http://www.narc.fi/suvanto>). Kylätontti on paikallistettu Olof Mörtin vuonna 1693 laatiman maakirjakartan perusteella (ks. kuva yllä). Kartassa kylä on jakautunut kahdelle erilliselle tonttimaalle, joista pohjoisemmalla on 15 taloa ja eteläisellä tontilla on kolme taloa. Kylä on sijainnut pohjoisella tonttimaalla keskiajalta lähtien. Ainakin yksi tonteista on autoitunut jo 1600-luvun loppuun mennessä.

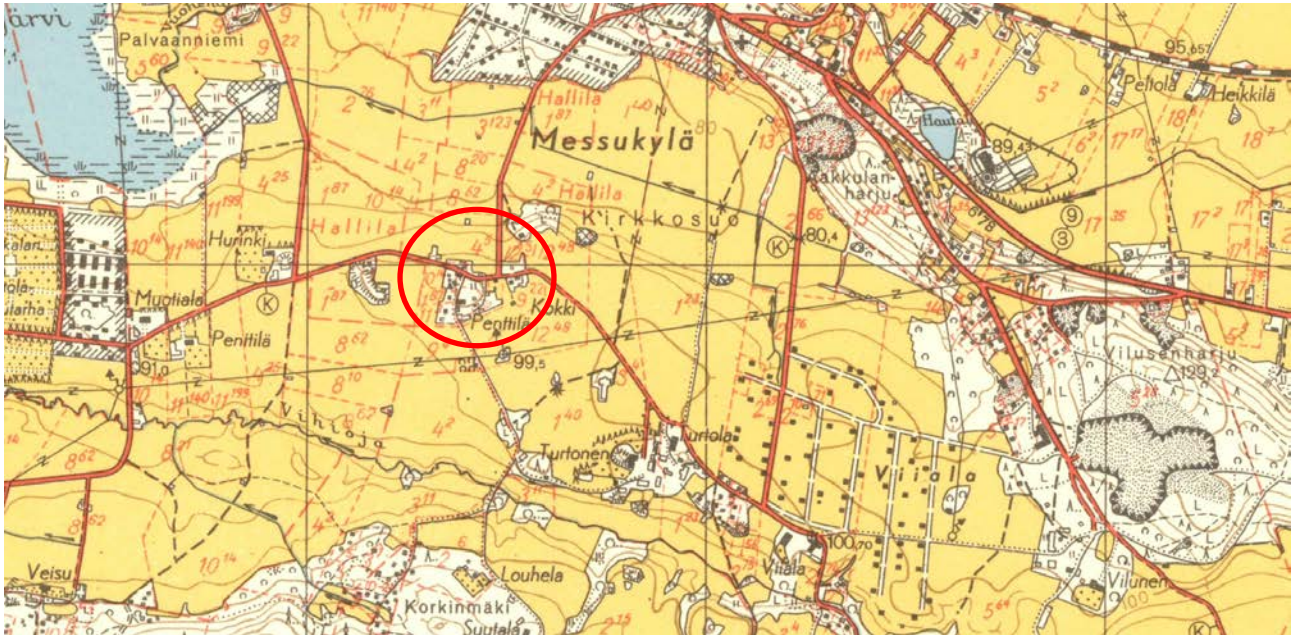
Nykyisin Messukylän kylätontti on pääosin myöhemmän rakentamisen ja maankäytön tuhoama. Penttilän tilakeskus sijaitsee kylätontin kaakkoisosassa. Tilakeskuksen luoteispuolella on kolme uutta omakotitaloa pihamaineen. Penttilän tilan pohjoispuolella on selvästi muusta maastosta erottuva mäenharjanne. Mäen juurella kulkevan pihatien itäpuolinen alue on nurmella. Nurmialueella on pieni puurakenteinen vaja. Nurmi-alueen itäpuolella sijaitsee useita liikerakennuksia asfaltoituine pihoineen.

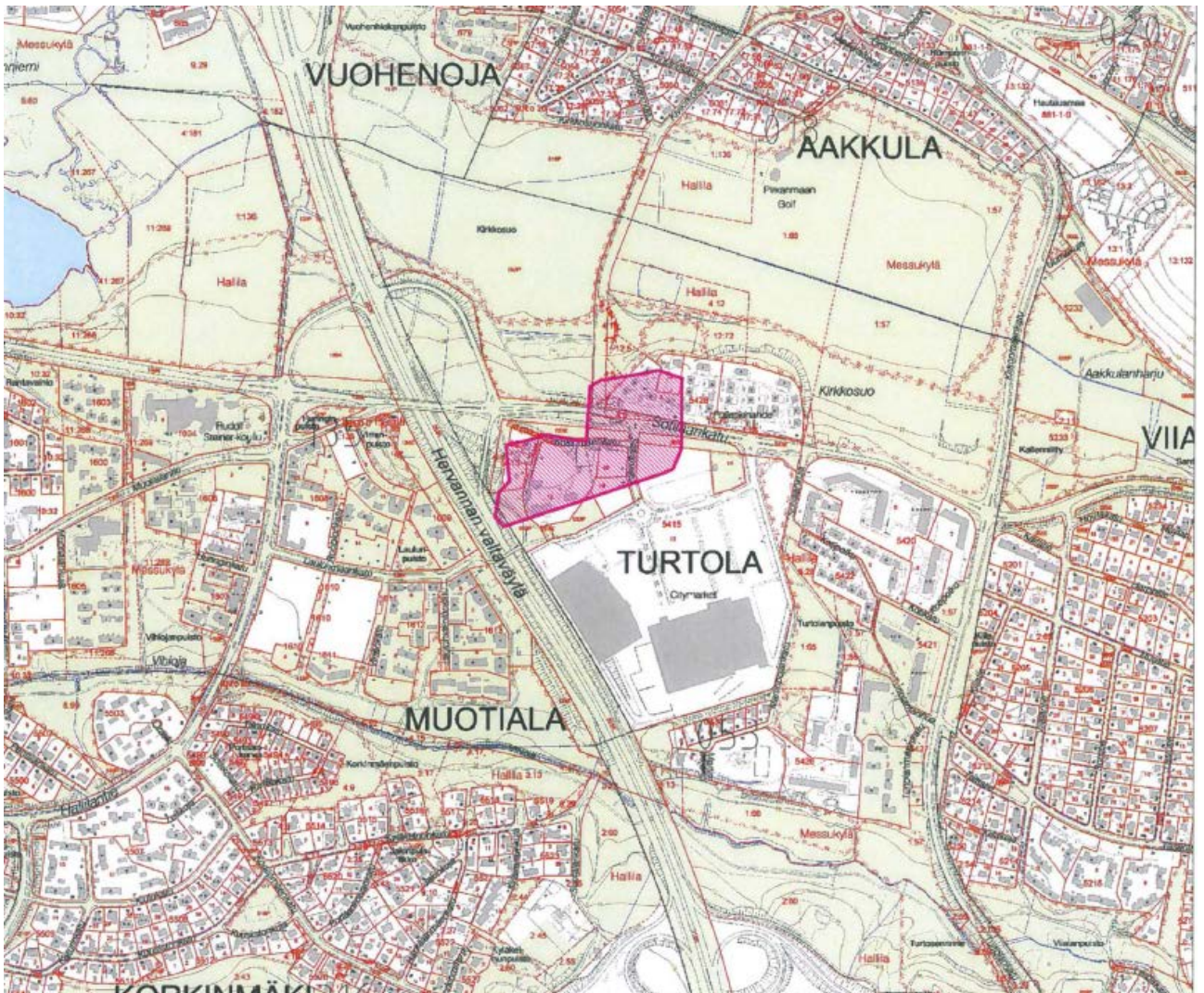
Kuva 3. Kuninkaan kartasto Etelä-Suomesta 1776-1805, kartta 150b. Tutkimuskohde ympyröity punaisella.

Kuva 4. Ote pääosin 1840-1865 laaditusta pitäjänkartaston kartasta Aitolampi ja Messukylä (Kansallisarkisto 2123 11 la.* -/-). Tutkimuskohde ympäröity punaisella.

Kuva 5. Ote peruskartasta 2123 11 vuodelta 1953. Messukylän kylätontin alue ympäröity punaisella.

Kuva 6. Messukylän kylätontti asemituna Tampereen kaupungin tonttikartalle. Aseointi Vadim Adel 2011. Pohjakartta © Tampereen kaupunki

Kuva 7. Kuva AKDG 5631:1 Konesuojan suunniteltu rakennusalue. Kuvattu pohjoisesta. Kuva Esa Mikkola, Museovirasto

Kuva 8. Kuva AKDG 5631:2 Konesuojan suunniteltu rakennusalue. Kuvattu etelästä. Kuva Esa Mikkola, Museovirasto

4. TUTKIMUSMENETELMÄT

Suunnitellulle rakennuspaikalle avattiin pienellä kaivinkoneella noin 55 m pitkä ja noin 1,3 metriä leveä koeoja, jota laajennettiin sivuille kolmesta kohtaa. Avatun alueen yhteenlaskettu laajuus oli noin 105 m². Koeoja avattiin pääosin S-N –suuntaisena tulevan konesuojan rakennusalueen keskivaiheille. Koeojaa avattiin myös tulevan konehallin eteläpuolelta suunnitellun sisäänajokaistan rakennusalueelta. Koeojassa ja sen laajennuksissa havaitut rakenteet ja likamaa-alueet mitattiin tarkkuus-GPS-laitteella (VRS) sekä valokuvattiin. Koeojan ja sen laajennusten sijainti mitattiin myös VRS-laitteella. Havaittuja rakenteille ja likamaille ei annettu yksikkönumeroita eikä niitä kaivettu syvemmälle. Likamaiden ja rakenteiden paksuus pyrittiin selvittämään lapionpistoin. Likamaa-alueiden ja rakenteiden puhdistamisessa esiin tulleet löydöt otettiin talteen löytökohdiltaan. Löydöt on tarkoitus liittää varsinaisten kaivausten löytöaineistoon. Täyttömaakerroksissa olleita löytöjä ei otettu talteen kerrosten sekoittuneisuuden vuoksi. Likamaa-alueiden laajuutta selvitettiin avaamalla koeojan itä- ja länsipuolelle poikittaisia koeojia. Koekaivausalueelle osuneiden likamaa-alueiden laajuus vaihteli muutamasta neliömetristä muutamaa kymmeneen neliömetriin.

5. ARKEOLOGISET HAVAINNOT

Tulevan konehallin paikalle avatussa koeojassa oli kauttaaltaan noin 1,0-1,4 metriä paksu moderni täyttömaakerros, jonka alaosasta tuli paikoin esille 20 cm paksu tummanharmaa hiilensekainen yhtenäinen muokkauskerros. Myös tähän kerrokseen oli sekoittuneena muovinkappaleita, 1900-luvun talousjätettä ja roskia. Muokkauskerroksen alta tuli esille pääosin puhdasta vaaleaa kivetöntä silttiä lukuun ottamatta neljää erillistä aluetta, joissa oli palaneita kiviä, nokimaata sekä likamaata.

Aivan koeojan eteläpäädyistä linjan P=6820110 pohjoispuolelta tuli esille kaksi erillistä heikosti värjäätynyttä tummanharmaan siltin muodostamaa likamaa-aluetta, joissa oli paikoin palaneita kiviä ja palanutta savea. Molempien likamaa-alueiden laajuutta selvitettiin laajentamalla koeojaa ensin länteen ja pohjoisemman likamaan kohdalta itään. Likamaa-alueet olivat kuitenkin vain muutaman neliömetrin laajuisia eikä niiden tarkempi luonne tai ajoitus selvinnyt näiden tutkimusten yhteydessä. Eteläisin likamaa-alueista oli koepiston perusteella yli 40 cm paksu ja siinä oli havaittavissa kerroksellisuutta.

Kuva AKDG 5631:3 Eteläisin likamaa-alue. Kuvattu idästä. Kuva Esa Mikkola, Museovirasto

Koeojan keskivaiheilla linjan P=6820130 pohjoispuolelta tuli esille hieman vinottain koeojan poikki kulkeva noin 30-40 cm leveä ojamainen nokimaa-alue, jossa oli harvakseltaan palaneita kiviä sekä palanutta savea. Nokimaa oli voimakkaampaa alueen eteläosassa. Pohjoisreunasta nokimaata peitti paikoin tummanharmaa siltti, joka saattaa olla vanhan muokkauskerroksen pohjaa. Tämän tummanharmaan siltialueen pohjoispuolella oli yksittäisiä auranjälkiä ennen varsinaista likamaa-aluetta.

Nokimaa-alueen pohjoispuolelta tuli esille tummanharmaan likamaan alue, jonka laajuutta selvitettiin avaamalla uutta koeojaa länteen noin 6,5 metrin matkalta. Likamaa-alue näyttäisi olevan pohjois-etelä – suunnassa kuuden metrin pituinen yhtenäinen alue. Leveyttä likamaa-alueella on arviolta 4-6 metriä. Likamaa-alueen jatkumista itään ei voitu selvittää kaivuteknisistä syistä. Likamaa-alue ei kuitenkaan voi jatkua kolmea metriä enempää, sillä idässä alue on jo tuhoutunut rasitetien ja liikerakennusten rakentamisen yhteydessä. Koeojan keskivaiheilla sijainneeseen likamaa-alueeseen tehdystä lapionpistosta havaittiin 15-20 cm syvyydessä toinen nokimaakerros. Tällä kohtaa kulttuurikerroksia on yli 40 cm paksuudelta, mahdollisesti enemmänkin.

Kuva AKDG 5631:4 Nokimaa-alue ja harmaata likamaata koeijan keskivaiheilla. Kuvattu etelästä. Kuva Esa Mikkola, Museovirasto

Kuva AKDG 5631:5 Harmaan siltin muodostama likamaa-alue koeijan keskivaiheilla. Likamaa-alueen rajoja lännessä haettiin avaamalla koeijaan laajennus. Kuvattu idästä. Kuva Esa Mikkola, Museovirasto

Kuva AKDG 5631:6 Nokimaa- ja likamaa-alue koeojan keskivaiheilla linjan P=6820143 pohjoispuolella. Kuvattu idästä.

Kuva Esa Mikkola, Museovirasto

Koeojan keskiosasta tuli esille toinen nokimaa-alue linjan P=6820143 pohjoispuolelta. Nokimaata on runsaasti ja siinä on useita palaneita kiviä. Kyseessä saattaa olla uunin perustus tai kiukaan jäännökset. Mustan nokimaan ympärillä on useita erivärisiä likamaa-alueita muutaman neliömetrin alueella.

Koeojan pohjoispäästä linjalta P=68120154 tuli esille suurehkoja kiviä, runsaasti tiiliä sekä mustaa nokimaata. Maanomistajan mukaan paikalla on sijainnut rakennus, joka tuhoutui tulipalossa 1980-luvulla. Purkujätteen täyttämää sekoittunutta maannosta on koeojan pohjoisosassa noin 8 metrin matkalla. Tätä kohtaa ei tutkittu koekaivauksessa tarkemmin.

*Kuva AKDG 5631:7 Koeojan pohjoispäästä tuli esille 1980-luvulla palaneen rakennuksen jäännöksiä. Kuvattu idästä.
Kuva Esa Mikkola, Museovirasto*

6. LÖYTÖAINEISTO

Lika- ja nokimaa-alueilta poimittiin talteen lähinnä punasavikeramiikkaa, rautanauvoja, piiposliinia, fajanssia, palanutta luuta, luuta ja lasia. Liitupiippujen katkelmia ei löytöaineistossa ollut lainkaan. Kaikki löydöt on poimittu talteen heti täyttökerroksen poiston jälkeen likamaakerrosten osin sekoittuneesta pintakerroksesta, jossa oli myös muovin kappaleita. Tästä syystä löytöjä ei ole liitetty Kansallismuseon kokoelmiin, vaan ne on poistettu valokuvauksen jälkeen. Poistettujen löytöjen kuvat on tämän kertomuksen liitteenä. Löytöaineisto näyttäisi ajoittuvan 1700-1900 –luville.

7. YHTEENVETO

Penttilän tilalle Tampereen Turtolassa Messukylän kylätontin alueelle on tarkoitus rakentaa konesusoja. Museoviraston koekaivausryhmä toteutti paikalla koekaivaustutkimuksia marraskuussa 2018. Konesuojan suunnitellulta alueelta havaittiin historiallisen asutuksen jälkeensä jättämiä kerrostumia ja rakenteita neljästä kohtaa. Alueella on näin ollen arkeologista jatkotutkimustarvetta. Kerrokset ja rakenteet ovat kuitenkin luonteeltaan ja laadultaan sellaisia, että ne voidaan tutkia koekaivausryhmän kesän 2019 kenttätyöohjelman aikana.

LÄHTEET

Painetut lähteet ja kirjallisuus:

Harju, Erkki-Sakari (toim.) 2012. *Kuninkaan kartasto Etelä-Suomesta 1776-1805*. SKS. Saarijärvi.

Suvanto, Seppo 1988. Talonpoikainen Tampere keskiajalta 1600-luvun puoliväliin. *Tampereen historia* 1. Sivut 161-313.

Painamattomat raportit Kulttuuriympäristön palveluikkunan www.kyppi.fi Kulttuuriympäristön tutkimusraportit-palvelussa sekä muut digitaaliset arkistolähteet

Adel, Vadim 2011. Tarkastusraportti. Tampere, Turtola (Messukylä), arkeologinen kohde. Pirkanmaan maakuntamuseo

Mört Olof 1693. Kartta KA, a1a: 7.

[http://www.nic.funet.fi/pub/sci/geo/carto/vanhatkartat/maakirjakartat/highres/a_1_a_1_a_7_2.jpg]

Poutiainen, Hannu ja Rostedt, Tapani 2011. Tampere Turtolan (Messukylä) historiallisen ajan kylätontin kaivaukset 2011. Mikroliitti Oy.

Suvanto Seppo 2001. Vanhan Satakunnan henkilötiedosto 1303-1571.

<http://www.narc.fi/suvanto>

DIGIKUVALUETTELO

AKDG5631:1	Konesuojan suunniteltu rakennusalue. Kuvattu pohjoisesta.
AKDG5631:2	Konesuojan suunniteltu rakennusalue. Kuvattu etelästä.
AKDG5631:3	Eteläisin likamaa-alue. Kuvattu idästä.
AKDG5631:4	Nokimaa-alue ja harmaata likamaata koeojan keskivaiheilla. Kuvattu etelästä.
AKDG5631:5	Harmaan siltin muodostama likamaa-alue koeojan keskivaiheilla. Likamaa-alueen rajoja lännessä haettiin avaamalla koeojaan laajennus. Kuvattu idästä.
AKDG5631:6	Nokimaa- ja likamaa-alue koeojan keskivaiheilla linjan P=6820143 pohjoispuolella. Kuvattu idästä.
AKDG5631:7	Koeojan pohjoispäästä tuli esille 1980-luvulla palaneen rakennuksen jäännöksiä. Kuvattu idästä.
AKDG5631:8	Työkuva. Sara Perälä puhdistaa koeojaa kaivinkoneen jäljiltä. Kuvattu etelästä

Kuvaaja: Esa Mikkola

POISTETTUIJEN LÖYTÖJEN LUETTELO JA KUVAT

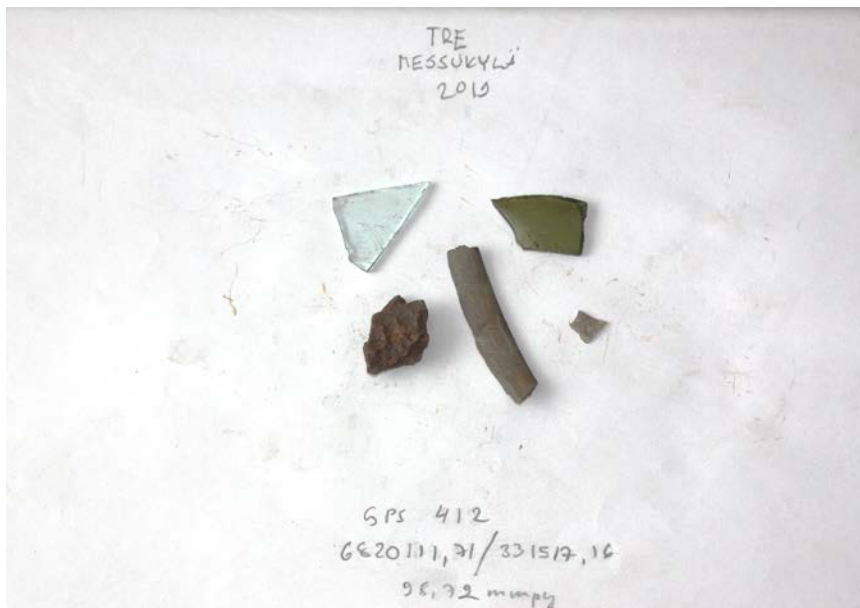
Koeojan eteläpään likamaa-alue, mittapiste 413, P: 6820109,99 I: 331517,17 Z:98,79

- a. Tasolasia, vihreä, 1 kpl, 1,7 g
- b. Fajanssia 1 kpl, 2,5 g
- c. Luuta 2 kpl, 4,5 g

Koeojan eteläpään toinen likamaa-alue, mittapiste 412, P: 6820111,71 I: 331517,16 Z:98,72

- a. Tasolasia, väritön, 1 kpl, 2,6 g
- b. Pullolasia, vihreä, 1 kpl, 2,6 g
- c. Fajanssia, 1 kpl, 0,1 g
- d. Palanutta savea, 1 kpl, 3,4 g
- e. Luuta 1 kpl, 1,2 g

Koeojan keskiosan likamaa-alue, mittapiste 353, P: 6820130,38 I: 331519,86 Z:98,77

- a. Rautanaula, 1 kpl, 2,0 g
- b. Punasaviastian reunapala, 1 kpl, 3,5 g
- c. Punasaviastian kylkipaloja, 2 kpl, 15,7 g
- d. Piiposliinia, kasvikoristeaihe, 3 kpl, 4,7 g
- e. Fajanssia, 5 kpl, 5,6 g
- f. Lasia, eri värejä, 5 kpl, 13,4 g
- g. Palanutta savea, 6 kpl, 24,7 g
- h. Luuta, 4 kpl, 12,5 g

Koeojan keskiosan likamaa-alue, mittapiste 441, P: 6820134,18 I: 331519,75 Z:98,79

- a. Käsihoimen katkelma, 1 kpl, 69,3 g
- b. Rautanuloja, 3 kpl, 41,5 g
- c. Punasaviastian kylkipala, 1 kpl, 2,0 g
- d. Palanutta luuta, 1 kpl, 0,3 g
- e. Palanutta savea, 1 kpl, 0,7 g

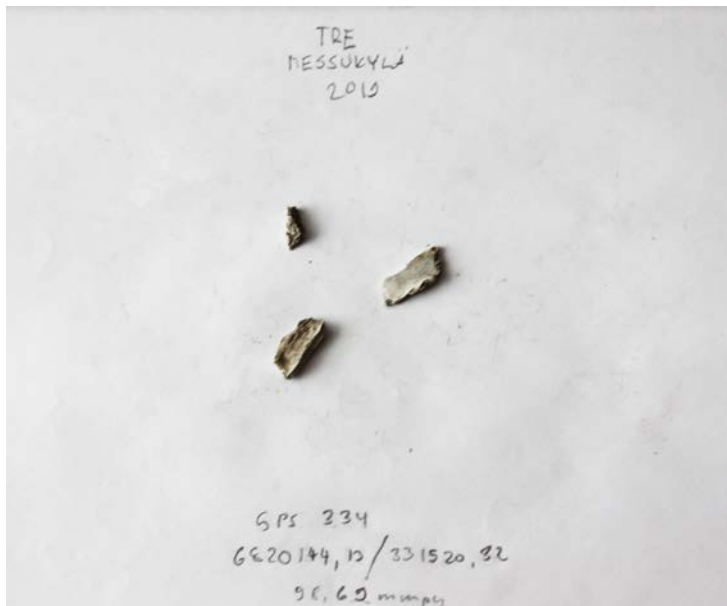
Koeojan keskiosan likamaa-alue, mittapiste 335, P: 6820134,97 I: 331520,19 Z:98,79

- a. Punasaviastian reunapaloja, 4 kpl, 33,7 g
- b. Punasaviastian kylkipaloja, 4 kpl, 31,5 g
- c. Tasolasia, kahta eri vihreän sävyä, molempien palojen reunaa nyrhitty, 2 kpl, 1,3 g
- d. Piiposliinia, 1 kpl, 3,8 g
- e. Palanutta savea/tiiltä, 2 kpl, 9,6 g
- f. Luuta, 1 kpl, 1,2 g

Koeojan keskiosa musta nokimaa-alue, mittapiste 334, P: 6820144,13 I: 331520,32 Z:98,69

- a. Palanutta luuta, 3 kpl, 2,4 g

TAMPERE Turtola (Messukylä)

Esa Mikkola 2018

Yleiskartta 1:500

Pohjakarttana on Maanmittauslaitoksen maastokartta
Koordinaatisto ETRS-TM35FIN
Korkeuskäyrät (N2000) perustuvat Maanmittauslaitoksen
kahden metrin korkeusmalliin

Selite

- koealue
- likamaa
- nokialue
- talon jäänteet
- tiiliseinä

- rajamerkki
- kiinteistoraja
- rakennus
- mänty
- lehtipuu
- nurmikko

